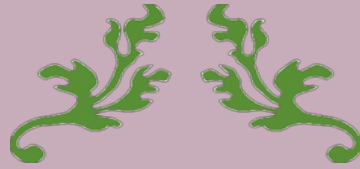

ȘCOALA GIMNAZIALĂ TIHA BÂRGĂULUI

„ȘCOALA-CETATEA ARTELOR, ȘTIINȚEI ȘI TEHNOLOGIEI”

AN III/ NR. 3/ 2025

„Protejează mediul și construiește-ți viitorul!”

ISSN 2972-1180

ISSN-L 2972-1180

REVISTA ȘCOLARĂ "ȘCOALA-CETATEA ARTELOR, ȘTIINȚEI ȘI TEHNOLOGIEI"

Adresa redacției: Școala Gimnazială "TIHA BÂRGĂULUI"

Tiha Bârgăului, Str. Principală nr. 446B

Bistrița-Năsăud, România

Tel: **0263265685**

E-mail: **scoالاتيها@yahoo.com**

Website: **https://scoالاتيها.ro/**

Redactor-șef: Radu Morariu-Ciot

Redactor -șef adjunct: Ștefan Sălăgean

Daniel Marius Colțescu

Secretar de redacție: Daniela Bruj

Colectivul de redacție:

Nadia Rebrean

Ioana Serețan

Florica Tomoroga

Maria Hangan

Antonia Crișan

Gabriela Draguș

Felicia Lăcătuș

Daniela Măgurean

Alexandra Medeea Moga

Maria Valentina Pop

Corectura: Sabina Ștef

Grafică generală: Daniel Marius Colțescu

Relaționarea dintre școală și familie între eficiență și inexistență

În fiecare modificare paralel cu cerebrale influențat în condițiilor în care caracterul educației

etapă de viață psihicul se dezvoltarea scoarței mare măsură de felul trăiește copilul și de pe care o primește.

Copilul se dezvoltă în limita parametrilor familiali, asemeni unei flori de seră sau a unui animal neîmblânzit, incapabil de a ieși din cercul ecologic restrâns în care se simte în largul său. La vârsta de 6 ani se produce o cotitură în viața copilului. El intră în școală, își petrece o mare parte din zi între colegi, dirijat de învățător și simte nevoia de a povesti acasă tot ce i se pare interesant la școală. Intrând în școală, copilul capătă oarecare relații exterioare. Gândirea lui devine activă. Treptat, cu scurgerea anilor, sub dirijarea părinților și a profesorilor își dezvoltă imaginația, memoria, vorbește din ce în ce mai corect, este capabil să înțeleagă o povestire din carte și să învețe o poezie.

Psihicul copilului trebuie astfel dirijat încât copilul să-și poată face lecțiile liniștit, nehrțuit și necertat. În școală și acasă trebuie să i se programeze timpul de muncă și de odihnă, timpul de alimentare, timpul de joacă. Acasă trebuie să i se favorizeze astfel de condiții pentru a se putea concentra și pentru a fi atent la ceea ce citește. Copilul nu-și poate face lecțiile în camere gălăgioase, în care se vorbește sau în care radioul nu este închis. La vârsta școlară, se modifică sensibilitatea vizuală și auditivă, iar odată cu scrisul și cititul, se dezvoltă și capacitatea de înțelegere.

Vederea trebuie menajată, ochiul nu trebuie să fie obosit nici prin lecții prea lungi, nici printr-o lumină nepotrivită pentru realizarea unei vederi normale. Și sensibilitatea auditivă se perfecționează în timpul școlarității, favorizând actul de ascultare a lecțiilor și de exprimare a celor învățate. Prin perfecționarea senzației de auz, copilului îi este înlesnită citirea, poate învăța să cânte și să interpreteze direcția și distanța de unde au pornit notele. Explicațiile părinților trebuie să fie dirijate și să urmărească cultivarea elevului. Este necesar ca un copil să nu fie obosit, căci în condiții de oboseală el nu mai poate fi atent, celula lui nervoasă neactivând.

Mulți părinți se plâng de copilul lor că nu arată niciun interes pentru învățatură, că își face lecțiile fără trageră de inimă. Pe alții îi neliniștește faptul că fiul sau fiica lor, deși se străduiește să învețe, să muncească, o face fără niciun interes. Pe unii îi mâhnește faptul că propriii copii prea sunt atrași de o anumită materie, de o anumită activitate, iar la celelalte materii învață de “mântuială”. Alții dimpotrivă se arată nemulțumiți, deoarece copiii lor arată același interes pentru toate materiile, fără să aibă un interes special pentru vreunul. Elevul nu manifestă interes față de învățatură în majoritatea cazurilor din două motive:

- nu i s-a format o atitudine pozitivă sau dimpotrivă i s-a creat o atitudine negativă pentru învățatură, pentru școală sau pentru profesori, într-un cuvânt, n-au fost pregătite premisele necesare educării interesului pentru învățatură;

- activitatea de învățare acasă sau la școală este greșit organizată. Dacă copilului nu i se cere să respecte un regim precis, copilul nu are un colțișor al său unde să lucreze, dacă viața familiei nu este bine organizată, copilul își pierde interesul pentru învățatură (în caz că l-a avut). Primele note pe care le primește copilul sunt și primele bucurii ale familiei, în cazul în care acestea sunt bune. În celălalt caz, dacă notele nu sunt așa bune, acestea pot să aducă și primele supărări sau certuri din partea familiei. Indiferent de notă, copilul este mândru că „are și el note”.

Părinții trebuie să înțeleagă cauzele primelor insuccese și să-l ajute cu blândețe pe copil să le depășească, creând astfel condițiile prielnice dezvoltării interesului pentru învățatură. Încă din primele zile de școală, părinții trebuie să-i impună copilului o regulă foarte importantă: **Temele trebuie făcute zilnic**, cu atenție, fără grabă și întotdeauna la anumite ore. Timpul rezervat lecțiilor trebuie să fie suficient, iar copilul trebuie să aibă parte și de odihnă, pentru aceasta fiind recomandată ieșirea la aer. El trebuie deprins cu aceste activități și atitudini încă din primii ani de școală, mai târziu fiind mult mai greu.

Toate aceste aspecte se pot realiza printr-o strânsă colaborare cu școala, colaborare bazată pe respect și înțelegere reciprocă. Această colaborare, pe lângă faptul că are în vedere ca activitatea din clasă să aibă continuitate cu cea de acasă, îi și permite elevului să-și formeze un stil de viață grevat pe un program bine stabilit și organizat, dar mai important este faptul că ridică în ochii școlărilor atât prestigiul învățătorului și al profesorilor, cât și autoritatea părinților. Organizarea activităților, împărțirea judicioasă a timpului, achitarea cu simț de răspundere de sarcinile primite, asumarea responsabilității lucrului făcut de el sunt numai câteva dintre trăsăturile pe care copilul și le va întipări în memorie pe parcursul școlarității și de care va face uz mai târziu, punctând pozitiv în fața societății.

Profesor învățământ primar,

Bruj Daniela

Excursia geografică - implicații metodico-științifice

Geografia este o disciplină care necesită prezența elevilor și a cadrelor didactice în teren pentru a observa direct realitatea din natură, pentru perceperea senzorială a diferitelor elemente din cadrul natural și antropic ceea ce determină o cunoaștere mai profundă și de lungă durată a noțiunilor, a termenilor geografici și a orizontului local, în cazul de față Depresiunea Dornelor. Excursia la Centrul de Informare al Parcului Național Munții Călimani ca formă de activitate cu scop didactic organizată în spațiul extrașcolar a avut o influență pozitivă în activitatea instructiv-educativă pentru că se depășește rigiditatea spațiului din sala de clasă sau a cabinetului de geografie, elevul fiind liber să observe, să descopere direct în teren.

La disciplina geografie posibilitățile de a desfășura activități instructiv-educative într-un cadru non-formal sunt nenumărate: drumeția, excursia, tabăra, terenul geografic, stația meteorologică, vizita la muzeu. Acestea îmbunătățesc cunoștințele și achizițiile culturale ale elevilor, dar în același timp creează și o stare psihică pozitivă participantului. În viziunea mea, „fericirea” elevului trebuie să primeze în orice activitate instructiv-educativă. Consider că indiferent de tipul activității desfășurate într-un cadru non-formal, aceasta vine în sprijinul rezolvării situațiilor de natură educativă sau practică, fiind relativ necesar acest tip de abordare pentru cunoașterea realității și a problemelor mediului înconjurător.

În cazul de față, elevii au avut contact direct cu realitatea unei arii protejate la nivel național, Rezervația Tinovul Mare de la Poiana Stampei. Au putut observa relieful Munților Călimani și au analizat aspectul morfologic al Depresiunii Dornelor. „Terenul geografic ne susține în demersul educativ prin funcțiile lui: didactică, științifică, aplicativă ori experimentală să formăm elevilor în special deprinderea de a observa și de a compara prin trăirea directă a fenomenului” (*M. E. Dulama, Elemente din didactica geografiei*).

În cadrul acestei excursii elevii au observat realitatea mediului înconjurător, respectiv relieful Munților Călimani și al Depresiunii Dornelor, realizându-se astfel o legătură între cunoștințele dobândite în clasă și viața reală, între teorie și practică într-un mediu non-formal care vine să stimuleze capacitățile cognitive ale elevului. Rangerii rezervației au oferit informații despre evoluția paleogeografică și litologia zonei (tipuri de roci, structuri geologice), modul de formare a Munților Călimani, forme majore de relief-aparate vulcanice, despre condițiile climatice și factorii care le determină și influențează, despre învelișul biogeografic și soluri.

Împreună am analizat modul de formare și evoluție a Tinovului Mare, de ce această arie este rezervație și ce rol are în protejarea ecosistemului și în menținerea parametrilor climatici din zonă. Elevii au putut observa flora din rezervație, au identificat elemente de vegetație și păsări. Toate aceste informații au fost prezentate interactiv și într-o manieră cât mai adecvată capacității lor de înțelegere. Zona vizitată și analizată se remarcă printr-o mare diversitate a elementelor floristice. Au întâlnit specii mai rare de roua cerului, bumbăcarița, pinul de tinov.

Scopul acestei activități a fost educarea elevilor în spiritul ocrotirii naturii și al protejării mediului înconjurător. Pentru că excursia nu este doar o modalitate de evadare din cotidian, ci și o oportunitate de a consolida instrucția școlară, cumva activitatea s-a prelungit și în bibliotecă, pentru că la întoarcere, elevii au primit un proiect cu tema analiza unei rezervații naturale la alegere din Carpații Orientali.

Fig. nr. 1 Vizită la Centrul de Informare al Parcului Național Munții Călimani

Fig. nr. 2 Vizită în Rezervația naturală Tinovu Mare

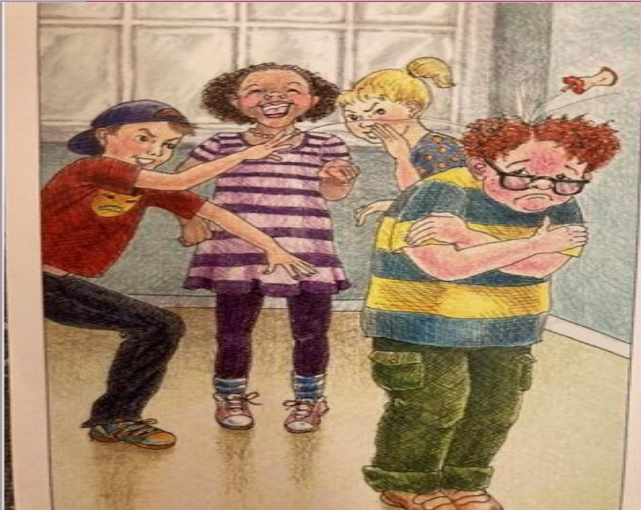
Călătoria a fost și un prilej de dezvoltare și consolidare a relațiilor interumane la nivelul elev-profesor, cât și elev-elev, când se pot cunoaște alte nivele de educație ale copiilor, modalitatea de manifestare psihică, deprinderi de a comunica. Totodată, pe tot parcursul excursiei am avut grijă să le explicăm elevilor și să îi familiarizăm cu comportamentul adecvat vizitării diverselor obiective turistice, cum să abordeze servirea mesei în spațiile publice, cum să comunice sau cum să abordeze ghizii diverselor obiective, dorind să contracaram influențele negative din activitățile și acțiunile cotidiene, i-am provocat să fie receptivi la nou și să îndrăgească călătoriile.

Bibliografie: N. Popp (1973) *Județul Suceava, Editura Academiei Române, București*

Dulamă, M. E. (2001) *Elemente din didactica geografiei, Editura Clusium, Cluj-Napoca.*

Dulamă, M. E. (2002) *Modele, strategii și tehnici didactice activizate, Editura Clusium*

Prof. Nadia Elena Rebrean

ILUZIA PUTERII-BULLYINGUL!

Termenul de „bullying” provine de la englezescul „bully”, care înseamnă bătăuș, huligan.

Pentru a fi tratat cu respect, trebuie să le arăți celorlalți cât de puternic ești. Setea de putere ascunde o mare frică de vulnerabilitate. „Pentru a părea mare am nevoie să te fac pe tine mic. Cu cât te fac mai mic, cu atât mă percep eu mai mare”.

Adolescenții care se bucură de popularitate pot fi induși în eroare de tendința colegilor răniți de a masca suferința pe care o simt, pentru a fi acceptați de grup. Uneori ei ajung să se alăture adolescenților care fac glume la adresa lor, mimând buna dispoziție în exterior, dar simțindu-se foarte răniți în interior.

Comportamentul de bullying nu apare dintr-o emoție de disconfort. Cel care îl face nu se simte furios sau frustrat sau înfricoșat. El adoptă acel comportament pentru a obține ceva din acea situație: atenție din partea colegilor, o poziție privilegiată în grup, respectul celorlalți colegi, faima de persoană cu care nu se pune nimeni. Bullyingul implică o interacțiune dinamică între cel care rănește intenționat și cel care este rănit. Cel care rănește își crește puterea, în timp ce cel care este rănit și-o pierde.

CRITERIUL PUTERII

- Puterea înseamnă pur și simplu abilitatea de a provoca o schimbare sau un răspuns din partea celui alt în sensul dorit de tine.
- Toți oamenii trec prin procesul de a învăța cum să își folosească în mod sănătos puterea pentru a nu se răni pe ei sau pentru a nu-i răni pe cei din jurul lor.
- Puterea este ca o sabie cu două tășuri. Avem nevoie să învățăm cum să o folosim, astfel încât să nu ne rănim pe noi și pe cei din jurul nostru.

- Copiii învață cum să folosească puterea prin intermediul relației cu adulții din jurul lor.
- Când suntem mici avem, o percepție deformată asupra propriei noastre puteri. De exemplu, un copil preșcolar își poate închipui cu ușurință că poate sări peste clădiri, că are o bagheta magică și poate schimba o situație.
- Pe măsură ce creștem și ne apropiem de vârsta adultă, ajungem prin experiențele pe care le avem, să ne confruntăm cu realitatea: putem face multe lucruri, dar nu putem face totul.
- Puterea persoanei care manifestă comportamente de bullying adesea vine de la audiență/ martorii care asistă la situația de bullying.
- Adolescenții care rănesc au nevoie de audiență pentru a obține un anumit statut sau pentru a-și arăta puterea.
- Dacă audiența nu mai răspunde sau își schimbă comportamentul (pleacă, în loc să privească ce se întâmplă), comportamentul de bullying își pierde valoarea. (Salmivalli 2010).

CUM SE EXPRIMĂ BULLYINGUL?

- atacuri verbale (porecle, amenințări, scoaterea în evidență a unor aspecte personale particulare),
- comportamente fizice (lovit, împins, distrugerea obiectelor personale, luarea cu forța a unor bunuri personale)
- agresivitatea relațională (excluderea socială, împrăștierea de zvonuri false sau informații personale, etichetare)
- răspândirea de informații personale și mesaje cu conținut compromițător în mediul online.

Analiza comportamentului de bullying implică analiza contextului în care acel comportament apare (repetiție, intenție și diferența de putere).

ATUNCI CÂND NU EȘTI SIGUR DACĂ UN COMPORTAMENT INTRĂ ÎN CATEGORIA DE BULLYING SAU NU, POȚI SĂ ÎȚI PUI CELE TREI ÎNTREBĂRI:

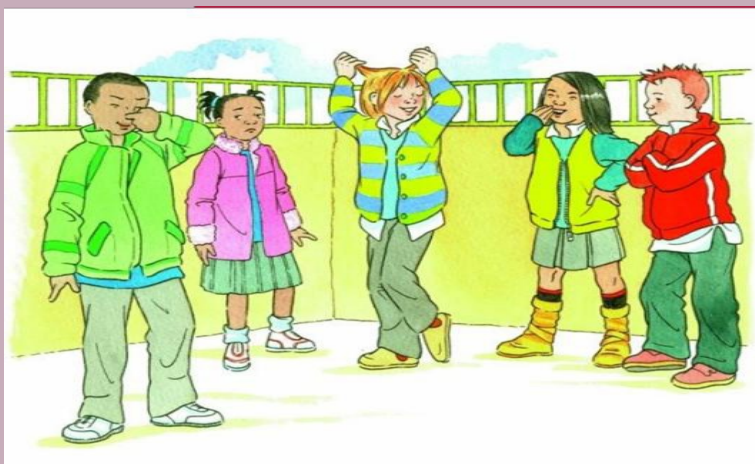
- Acest comportament s-a mai întâmplat?
- Persoana care este vizată se simte rănită sau este tristă?
- Există un dezechilibru de putere între cel ce face comportamentul și cel ce este ținta aceluiași comportament?
- Lipsa de reacție într-o situație când cineva ne rănește intenționat și îl percepem mai puternic decât noi este un răspuns normal. Este o strategie a creierului emoțional care ne ajută să supraviețuim în situații de pericol.

CE PUTEM FACE?

- Este “fun” să râzi și să te distrezi, dar e distracție adevărată atunci când toată lumea râde și se simte bine.
- Râsul este foarte sănătos dacă apare atunci când situația este potrivită și nimeni nu este rănit. Când cineva este rănit și râzi de situația lui, îi faci rana și mai mare.
- Alege să pleci dintr-o situație în care un elev îl rănește pe un alt coleg dacă consideri că nu ai puterea de a interveni pentru a fi lângă persoana rănită.
- Solicită ajutor de la cei ce au putere mai mare, cadrele didactice.
- Alege să te alături unui coleg care este rănit de ce face/spune un alt coleg dacă ai resursele necesare pentru a face asta.
- Alege să nu râzi la glumele nesărate sau inadecvate. Râsul tău va da putere celui care le face și care rănește.
- Alege să nu împrăștii informații personale despre un alt coleg. Fiecare are dreptul la intimitate.
- Alege să fii un martor responsabil. Atunci când faci ceva să vii în apărarea unui coleg care are nevoie de sprijin înseamnă că ți-ai exercitat puterea.
- Promovarea unui climat educațional care încurajează atitudinile pozitive, nonviolente și sportive între membrii comunității de preșcolari/elevi și adulți, învățarea și exersarea empatiei, a interacțiunilor între aceștia, de tip câștig reciproc, implicarea participării preșcolariilor/elevilor de toate vârstele la toate deciziile care îi privesc și promovarea acțiunilor de la egal la egal între preșcolari/elevi.

Adolescenții au nevoie de alte modele pentru a învăța că respectul adevărat se câștigă altfel, nu prin frică. Haideți, așadar, să alegem să facem ceva, să nu rămânem indiferenți și nici să încurajăm astfel de practici. Putem reuși promovând relații democratice între copii și adulți, bazate pe toleranță, respect, incluziune și solidaritate, asigurând un climat educațional care încurajează atitudinile pozitive, non-violente, exersarea empatiei și acțiunilor de la egal la egal.

Prof. Drăguș Gabriela

Drumeție la Bisericuța din Iliuța

Ne-am obișnuit, „așa” și în fiecare an, o dată sau de două ori urcăm acolo cu toții. Bisericuța unde slujește părintele Petru e mai mult decât esența fundamentală pentru credincioși, e un „fel minunat”, că vrei iar și iar acolo.

E „săptămâna altfel” și n-avem răbdare! Mergem în drumeție „la părintele”! Asta este dorința tuturor copiilor. Drumul prin pădure, farmecul pe care îl are deschizătura orizontului care te izbește cu bisericuța din lemn și dorul sunt cele care te readuc aici.

Cu pași mici, rucsacuri în spate și ochi curioși, copiii au pășit pe potecile încă verzi, admirând copacii și ascultând sunetele pădurii. Pe drum, au găsit ciuperci, au descoperit urme de animale și au învățat cum „vorbește” pădurea celor care știu să o asculte în miez de toamnă. Ajunși la bisericuță, au fost întâmpinați de părintele Petru care le-a povestit istoria acestui loc de rugăciune construit din lemn de brad și molid cu multă trudă și credință, în urmă cu mulți ani.

După vizita liniștită în lăcașul de cult, copiii s-au oprit în grădina din curtea bisericii, unde au luat masa, s-au jucat și au strâns frunze și flori pentru un colaj dedicat excursiei. Râsetele, emoțiile și energia pozitivă au transformat această zi într-o adevărată lecție în aer liber – despre natură, credință, liniște și prietenie. Această drumeție ne-a arătat că uneori cele mai frumoase lecții nu se țin în bănci, ci pe poteci de pădure, la umbra unui loc cu suflet.

Profesor învățământ primar, Antonia Crișan.

Copiii și natura, prieteni în Săptămâna Verde

Înainte de vacanța de toamnă, elevii clasei I de la Școala Gimnazială Tiha Bârgăului au participat cu entuziasm la activitățile din cadrul „Săptămânii Verzi”, o perioadă dedicată descoperirii și protejării mediului înconjurător.

Pe parcursul acestei săptămâni, copiii au fost ghidați într-o adevărată călătorie prin natură, având ocazia să exploreze teme variate și captivante precum reciclarea, biodiversitatea, apele și viața acvatică, pădurea și viața terestră.

Activitățile au îmbinat armonios observarea, experimentul și creativitatea. Cei mici au realizat macheta pădurii, au construit în sala de clasă un decor special „Oceanul clasei”, în care fotografiile lor păreau să plutească printre pești colorați și au avut chiar ocazia să observe pești vii, aduși special pentru această experiență educativă.

Săptămâna Verde a fost o adevărată lecție de viață. În fiecare zâmbet, în fiecare întrebare curioasă, în fiecare desen și experiment, s-a simțit dorința copiilor de a cunoaște, de a înțelege și de a proteja lumea care îi înconjoară. Activitățile desfășurate au arătat că educația ecologică nu se predă doar din manuale, ci se trăiește, se simte și se construiește prin experiențe autentice, în aer liber și în comunitate.

Ne dorim ca aceste valori să rămână vii în sufletele copiilor noștri, iar fiecare Săptămână Verde să fie o nouă ocazie de a ne reaminti cât de important este să trăim în armonie cu natura. Doar așa putem spera la un viitor mai curat, mai bun și mai verde pentru toți.

Prin participarea la Săptămâna Verde, elevii au învățat că natura nu este doar un decor al vieții noastre, ci o prietenă de preț pe care trebuie să o respectăm și să o protejăm. Această experiență le-a cultivat nu doar curiozitatea și dragostea pentru mediu, ci și sentimentul de responsabilitate față de planeta pe care o vor moșteni.

Prof. Înv. Moga Medeea

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ECOLOGICE ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

„Natura e omul, iar omul este natura”

Degradarea continuă a mediului, care se petrece sub ochii noștri, este un element major al unei crize de civilizație și se datorează intervenției omului în natură. Un gând devine constant pentru orice ființă rațională ce trăiește pe acest pământ: pregătirea în sprijinul ocrotirii naturii, începând de la vârsta copilăriei.

Dată fiind deschiderea și receptivitatea de care dau dovadă copiii preșcolari, acum este momentul să-i sensibilizăm și să-i facem să privească atent la tot ceea ce îi înconjoară. Starea actuală a mediului va influența sănătatea oamenilor și va afecta peisajul natural. Primele acțiuni pot începe de la grupa mică, atunci când preșcolarul este sfătuit să ducă resturile la coșul de gunoi. Dacă la început va face acest lucru pentru că „așa spune doamna sau mama”, încet-încet va înțelege semnificația gestului și îl va repeta, chiar dacă este pe stradă sau în curte. Educația ecologică este parte integrantă a educației moral civice, alături de educația rutieră, educația religioasă, educația pentru familie, educația pentru pace, educația pentru drepturile omului etc. Pentru realizarea unei educații ecologice există obiective centrale cum ar fi:

I -Cultivarea dragostei pentru TERRA cu tot ce intră în componenta acesteia: ape, plante, animale și conștientizarea necesității de a economisi apa, energia electrică, lemnul, adică toate resursele naturale.

II -Formarea de convingeri ecologice care se întemeiază pe cunoașterea drepturilor naturii, înțelegerea necesității conservării și ameliorarea mediului ambiant, conștientizarea efectului pe care îl poate avea deteriorarea mediului asupra calității omenirii.

III- Formarea comportamentelor ecologice va aduce în prim-plan grija față de mediu, intervenția pentru stoparea poluării, a deteriorării și inițierea unei acțiuni de păstrare, îmbogățire și înfrumusețare a mediului.

Educația ecologică presupune cunoștințe, atitudini, conduite care se dobândesc într-un timp îndelungat ce se pot realiza prin toate activitățile instructive care se desfășoară în grădiniță: observări dirijate și spontane, lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, experimente la colțul naturii, jocuri didactice și jocuri de rol.

Organizarea activităților pe arii de stimulare creează investigații, descoperiri ale proprietăților unor obiecte și fenomene din mediul înconjurător, experiențe etc.

Aria de stimulare ȘTIINȚĂ se amenajează în funcție de anotimp și de temele de interes pe o perioadă determinantă. Astfel, în anotimpul primăvara se vor găsi planșe cu aspecte de primăvară, tăvi cu semințe, crenguțe înmugurite, flori, ierbar, legume, ghivece etc.

Lucrările de la aria de stimulare ARTĂ vor reflecta modul în care copiii văd lumea înconjurătoare. Se planifică teme diverse și accesibile, de exemplu: „Câmp cu flori”, „Fluturi”, „Plouă”, „Flori de primăvară”, „Vin păsările călătoare”, „Copacul înflorit”, „Micile viețuitoare”, „Copiii îngrijesc curtea grădiniței” etc.

Aria BIBLIOTECĂ îmbogățește cunoștințele cognitive, formează interesul pentru ocrotirea și protejarea naturii. Alegerea materialelor se face tot după nevoile copiilor, după teme - cu cărți de poezii și povești despre viețuitoare care vor sensibiliza copiii, cărți de colorat confecționate de ei, jocuri de masă, jetoane, casete cu povești, calculator cu jocuri/aplicații specifice copiilor de grădiniță.

Jocurile de rol din cadrul ariilor de stimulare sau din cadrul jocurilor liber-alese trebuie privite în interdependență cu experiența de viață a copiilor și cu deprinderile formate. Astfel, în jocurile „De-a grădinarii și „De-a florăresele”, copiii, ajutați de educatoare, pot amenaja în curtea grădiniței rondouri cu flori, straturi de legume. Contribuția jocurilor de rol, dar și contribuția omului la dezvoltarea mediului se realizează și prin jocuri cum ar fi: „Caută-ți un prieten în lumea plantelor-animalelor”, „Tu ești apa, eu sunt aerul”, „Cum ai trăi pe o planetă pustie?”.

Jocul de rol în învățarea naturii ajută copiii să devină activi prin implicare directă, consolidând vocabularul, memoria, concentrarea și abilitățile de comunicare și sociale. Prin simularea unor scenarii din

natură, copiii pot înțelege mai bine relațiile, regulile ecologice și rolurile din ecosistem, dezvoltându-și în același timp empatia, curiozitatea și gândirea critică.

Un mijloc atrăgător și accesibil prin care copilul își însușește o serie de cunoștințe este jocul didactic. După ce au realizat activități de observare a caracteristicilor animalelor se poate organiza jocul „Musafirul nostru”. În cadrul lui, copiii au sarcini: să recunoască animalul, să descrie trăsăturile lui, să precizeze mediul unde trăiește, să enumere foloasele pe care le aduce, să indice moduri de ocrotire și îngrijire etc.

Povestirile transmit cunoștințe despre natură și educă copiii în spirit ecologic. Prin povestirile „De ce ninge?”, „Povestea fulgului de zăpadă” de Emilia Căldăraru, micuții înțeleg că ninsoarea se formează iarna când este frig și picăturile de apă îngheață transformându-se în fulgi de zăpadă, că zăpada este benefică solului, dar nu în cantitate foarte mare. Poveștile „Dumbrava minunată” de M. Sadoveanu, „Pădurea plânge, pădurea râde” de Cella Aldea Sârbu îi determină pe copii să comunice cu mediul natural în plan afectiv, atitudinal și comportamental.

Memorizările sunt un mijloc de educare a limbajului și un mod de cunoaștere a naturii și de formare a comportamentelor ecologice. Poezia „Gândăcelul” de Elena Farago are un profund mesaj ecologic care face să vibreze sufletul sensibil al copiilor.

Lirica norvegiană „Învață de la toate!”, trezește la copii sentimentul că natura cu toate elementele ei: apă, piatră, stâncă, vânt, floare, miel, păsări, lună este prietena omului și îl învață să trăiască frumos.

Activitățile integrate sunt mai complexe, dar dezvoltă încrederea, optimismul, spiritul de echipă, ajutorul reciproc și, nu în ultimul rând, socializarea.

Plimbările, excursiile, vizitele oferă avantaje pentru menținerea sănătății fizice și psihice. Contactul cu natura sporește eficiența demersului specific al educației ecologice.

Săptămâna Verde este o inițiativă esențială pentru conștientizarea și promovarea unui stil de viață sustenabil. Încurajează reducerea poluării, economisirea resurselor și adaptarea unor obiceiuri ecologice atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv. Prin activități educative și practice, cum ar fi reciclarea, plantarea, protejarea, această săptămână contribuie la protejarea mediului și la formarea unei generații responsabile față de natură. Aceasta are un impact pozitiv asupra dezvoltării preșcolarilor, ajutându-i să devină mai conștienți de mediu, mai responsabili și mai implicați în protejarea și aprecierea naturii.

Educația ecologică a copiilor se realizează cu succes, dacă în acțiunile organizate de educatoare se urmăresc obiective accesibile și posibil de realizat, cu conținuturi, strategii didactice și tematici corespunzătoare.

Reciclare

Salată de fructe

Drumeție

Prof. educație timpurie Serețan Ioana

Copiii, temele și... magia care „le rezolvă pe toate”

Trăim în vremuri grozave: telefoane cât palma, tablete care vorbesc cu noi și aplicații care știu să rezolve probleme înainte să apuce copilul să caute creionul prin penar. Uneori am impresia că, dacă ar putea, tehnologia ar face și exercițiile de încălzire de la ora de sport!

Și totuși, oricât de simpatic e să avem atâția „asistenți inteligenți”, apare o mică problemă: cei mici încep să creadă că nu mai trebuie să depună niciun efort. Dacă îi întrebi: „De ce ai scris asta la exercițiu?”, riști să primești un răspuns foarte sincer: „Așa mi-a zis aplicația!”

Cu un strop de nostalgie, știm cu toții că înainte de era magiei internetului, copiii descopereau lumea printr-o combinație puternică: curiozitate, răbdare și o supradoză de „hai că pot! ”. Dacă nu înțelegeau ceva, puneau întrebări, încercau, greșeau, mai încercau o dată până reușeau. Iar când reușeau, se vedea pe fața lor o bucurie pe care niciun algoritm nu poate s-o reproducă.

Astăzi, provocarea este alta: cum îi convingem că inteligența artificială e un ajutor... nu un „teleportor” direct la rezultat? În timp ce AI-ul poate explica, ilustra și ghida, el nu poate antrena răbdarea, perseverența sau acea mică scânteie de „victorie” când găsesc singuri răspunsul. Și adevărul e că, dacă ne imaginăm viitorul lor, nu vrem adulți care se panichează când nu merge Wi-Fi-ul. Vrem adulți care pot spune: „Stai liniștit, găsesc eu soluția!”.

Așa că mesajul meu pentru elevi (și uneori și pentru noi, adulții) este următorul: tehnologia e fantastică, dar nu trebuie să vă fure bucuria descoperirii. Folosiți-o ca pe un prieten deștept, nu ca pe cineva care face totul în locul vostru.

La finalul zilei, cel mai tare „robot” din viața unui copil rămâne tot creierul lui, iar acela funcționează cu atât mai bine, cu cât îl folosim mai mult!

Prof. înv. primar, Măgurean Daniela Ana

Beneficiile activităților de tip outdoor în grădiniță

„Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin ceea ce numim – VIAȚA.” (C. Mihăescu)

Copiii de azi sunt martorii nedumeriți ai numeroaselor transformări din mediul înconjurător și pe multe dintre acestea nu le pot înțelege, dar le percep pericolul și efectul distrugător. Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive, iar comportamentele și convingerile formate la o vârstă fragedă se păstrează toată viața. Scăpând de rutina zilnică a activităților desfășurate în sala de grupă, activitățile desfășurate în natură capătă un caracter atractiv și mai aplicat. Învățarea outdoor nu înseamnă doar un nou loc al învățării, ea presupune o schimbare de abordare, de viziune asupra desfășurării activităților, o nouă filozofie de acțiune, o nouă perspectivă asupra învățării, o permisivitate ridicată pentru achiziția experimentală și prin punerea în situație.

Educația în aer liber este o formă organizată de învățământ care, prin specificul mediului în care se desfășoară, pregătește copiii pentru viitoarea lor viață în mediul natural, pentru o viață liberă, îi ajută să dezvolte relații mai strânse cu mediul înconjurător, îi învață diferite modalități de învingere a greutăților.

Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare diverse, interesante, atractive și stimulative pentru copiii de orice vârstă. Un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei 4 pereți ai unei săli de grupă” poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul educațional capătă puternice valențe practice-aplicative și un caracter formativ, de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc.

Educația outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură atât copiilor, cât și cadrelor didactice un confort psiho-emoțional necesar parcurgerii cu succes a tuturor momentelor zilei, oferind relaxare și liniște.

Obiectivele generale ale educației outdoor sunt:

- Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea spiritului de echipă, a relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere etc.
- Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare atât a celor care o aplică, cât și a participanților .

Un aspect important al educației outdoor este acela că aceasta răspunde atât nevoilor de bază ale individului, cât și celor care îl particularizează în grupul din care face parte.

Derularea de diferite activități în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți apreciat, va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți.

Activitățile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini, responsabilități pentru atingerea scopului propus (spre exemplu, dacă se optează pentru o activitate de ecologizare, un copil poate

primi sarcina de a curăța pomii, un altul sarcina de a uda florile, important este însă, ca prin comunicarea cu copilul, profesorul să-i transmită acestuia sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conștientiza că are o responsabilitate față de protejarea mediului).

Implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice aduce numeroase beneficii dezvoltării fizice, psihice ale copilului. Jocul fiind activitatea fundamentală a copilului, este important ca toți copiii să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ.

Poate cea mai importantă caracteristică a educației outdoor este aceea că este o modalitate de succes de a depăși unele dificultăți ale copilului (psihice, fizice, sociale sau emoționale), astfel încât acesta să fie inclus social, să simtă că aparține unei comunități; se consideră că mediul din interiorul grupei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul sportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze.

Ca formă de educație nonformală, educația outdoor poate fi integrată cu succes în educația formală cu scopul maximizării efectelor procesului de învățare, tendința actuală fiind aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că, încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, producând avantaje pe termen lung, prin acoperirea unei game largi de discipline.

Învățământul preșcolar poate fi considerat precursor al educației outdoor, având în vedere că activități formale, informale și nonformale se desfășoară și în afara grădiniței dintotdeauna. Excursiile, plimbările în aer liber, vizitele au fost mereu prilej de transmitere către copii de informații, priceperi și deprinderi, niciodată nefiind organizate doar de dragul de a fi organizate. Activitățile outdoor nu sunt activități lipsite de un efect formativ, ci reprezintă o realitate educațională mai puțin formalizată, conceptul de educație nonformală fiind asociat conceptului de „învățare pe tot parcursul vieții”(lifelong learning).

Evaluarea în cadrul educației nonformale este realizată de cel care învață, iar abordarea multidisciplinară a procesului de învățare ajută copiii să înțeleagă și să aprecieze mediul și legătura lor cu acesta, pregătindu-i pentru un viitor durabil, prin contactul direct cu realitățile om – natură.

Prof. Hangan Maria

Modalități de a ține la curent cu activitățile disciplinei limba și literatura română.

Exemple de activități interdisciplinare.

„Conceptul de interdisciplinaritate valorifică ambele perspective, unificându-le în contextul transpunerii didactice cunoaștere-acțiune. Interdisciplinaritatea reprezintă o modalitate de organizare a conținuturilor învățării, cu implicații asupra întregii strategii de proiectare a curriculumului, care oferă o imagine unitară asupra fenomenelor și proceselor studiate în cadrul diferitelor discipline de învățământ și care facilitează contextualitatea și aplicarea cunoștințelor școlare, în diferite situații de învățare”.

Modalitățile de organizare interdisciplinară a conținuturilor se realizează în funcție de următoarele criterii :

- transfer de concepte;
- transfer de strategii de cunoaștere sau de metode;
- interdisciplinaritatea problemelor abordate;
- interdisciplinaritatea unor domenii învecinate.

Exemple de activități interdisciplinare

Activitățile din limba și literatura română cu caracter interdisciplinar sunt unele care realizează categorii de activități ce pot fi abordate în forme variate, în orice moment al zilei.

Interdisciplinaritatea în cadrul disciplinelor limba și literatura română-educație plastică, educația muzicală

În activitatea frontală, de observare, de generare de răspunsuri, de prelectură, din lecția în care a fost folosit ca text suport „O stradă cu sentimente” de Ana Blandiana, clasa a V-a, o activitate pentru captarea atenției, am solicitat elevilor să-mi răspundă la cerința (exercițiul 2, pagina 80). Privește cei trei copaci. Imaginează-ți că ei ar putea avea suflet, ca oamenii. Ce emoție ți se pare potrivită pentru fiecare copac?

Interdisciplinaritatea în cadrul disciplinelor limba și literatura română- geografie/biologie

La clasa a VIII-a, la activitatea de prelectură a textului epic „Platanos ” de Doina Ruști, paginile 10-12, pentru atingerea competenței specifice: „Evaluarea informațiilor și a intențiilor de comunicare din texte literare și pentru anticiparea analogiei copil-plantă pe care o vor descoperi ulterior în textul propus spre studiu, am solicitat elevilor să realizeze un portret chinezesc. La acest portret voi apela într-un moment ulterior al lecției, pentru a-i întreba dacă au regăsit alegerea lor între plantele menționate în text.

Așadar, elevii au identificat anumite aspecte ale personalității sau ale unor gusturi ori preferințe prin intermediul unui chestionar, cum ar fi :

Dacă aș fi o plantă , aș fi

Dacă aș fi o formă de relief, aș fi.....

Dacă aș fi un animal, aș fi....

Dacă aș fi o culoare, aș fi.....

Dacă aș fi un gust, aș fi.....

Dacă aș fi o floare, aș fi....

Dacă aș fi un gest, aș fi...

Dacă aș fi un cântec, aș fi...

De remarcat este că fiecare grupă deține câte un aspect din cele 8, iar la final, au întocmit și un poster cu răspunsurile lor. Activitatea a fost amuzantă, pentru că unii elevi au și desenat pe marginea răspunsurilor.

Acest joc literar l-am utilizat și în cadrul lecției „Exprimarea adecvată a emoțiilor. Rolul în comunicare”, la clasa a V-a.

Elevii au completat un tabel care conține emoții în prima coloană, iar a doua coloană prezintă aspecte pe care le-au asociat cu bucuria, dezamăgirea, frica, furia, tristețea.

Interdisciplinaritate în cadrul disciplinelor limba și literatura română -istorie

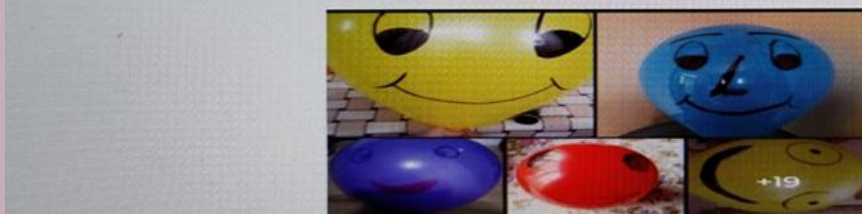
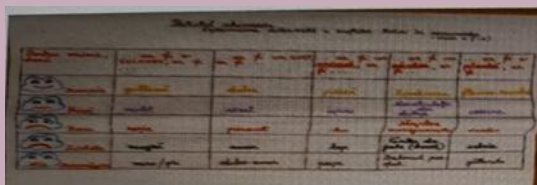
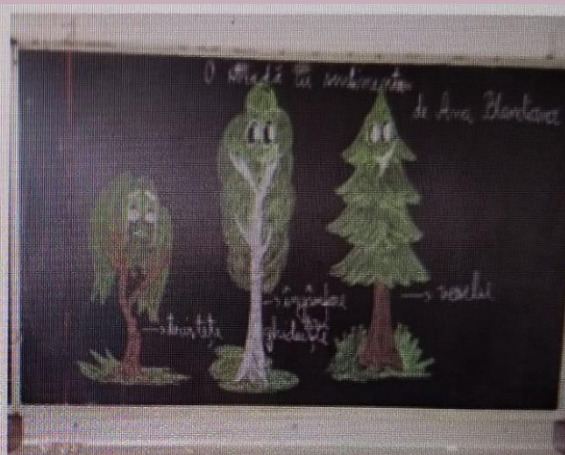
O activitate de început a lecției „Tezeu și Minotaurul” de Florin Bican, urmărește formarea competenței specifice de formulare a unui răspuns personal pe o temă familiară. Sarcina de lucru este de a alege un erou din istorie, motivând alegerea făcută. Apoi, fiecare grupă face turul galeriei și prezintă produsul realizat în cadrul activității.

O altă activitate este aceea în care le-am cerut să enumere zeii din Olimp pe care îi știu. De menționat este faptul că acest detaliu l-au studiat la istorie. (O sugestie pentru a rezolva acest exercițiu o au și în manual, la pagina 108, cu privire la imaginile cu cei patru zei din mitologia greacă).

Aceste activități sunt de învățare, limitate în timp, iar elevii sunt antrenați să execute într-un mod interactiv una sau mai multe sarcini în vederea atingerii unor obiective bine stabilite.

Fiecare final al activității este însoțit de aprecieri din partea profesorului: fie verbale, prin emoticoane, prin diplome sau alte forme de motivări, dar și prin note.

Prof. Felicia Lăcătuș

I

Aportul sportului în viața elevilor

Sportul face parte din viața fiecărui elev și are un rol foarte important în formarea lor. Prin mișcare, ne menținem sănătoși, învățăm să lucrăm în echipă și ne bucurăm de fiecare reușită mare sau mică.

La Școala Gimnazială Tiha Bârgăului, sportul ocupă un loc special. Orele de educație fizică sunt un prilej de relaxare, dar și de descoperire a talentelor sportive, având deja legitimate la CS. Gloria Bistrița mai multe handbaliste și un canotor aflat în pregătire la Liceul Sportiv Călărași. Mulți dintre elevii noștri participă cu entuziasm la competițiile organizate la nivel local sau județean cum ar fi: „Crosul Mărțișorului”, sau Olimpiada Națională a Sportului Școlar la handbal și fotbal sau alte întreceri sportive. Aceștia au reușit să obțină rezultate frumoase și să reprezinte cu mândrie școala.

Un exemplu este echipa de handbal a școlii, parte a proiectului „Gloria Junior”, ce a obținut locul II la Cupa Dumitreana și mențiune la Olimpiada Națională a Sportului Școlar, dovedind că prin perseverență și spirit de echipă se pot atinge performanțe frumoase.

Și elevii din clasele primare s-au remarcat la „Crosul Mărțișorului”, ajuns la ediția a III-a, unde au alergat cu zâmbetul pe buze, dovedind că sportul poate fi și distracție, nu doar competiție.

Prin activitățile sportive, toți elevii învață ce înseamnă fairplayul, cum să acceptăm o înfrângere și cum să ne bucurăm sincer de o victorie. Sportul îi ajută să-și formeze încrederea în sine, să fie mai disciplinați și mai organizați. În plus, realizările sportive, indiferent de amploare, au un rol esențial în creșterea stimei de sine, mișcarea ne ajută să fim mai atenți la ore, mai energici și mai fericiți. După o oră de sport, parcă totul pare mai ușor!

Așa cum spune un mare campion: „În sport, ca și în viață, nu trebuie să fii cel mai bun, ci să dai tot ce ai mai bun din tine.,,

Până la urmă, sportul nu înseamnă doar competiție, ci și prietenie, sănătate și bucurie, iar aportul său în viața elevilor este neprețuit.

Prof. EFS Colțescu Daniel

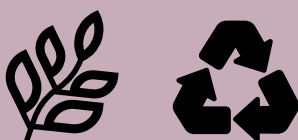

PARADA COSTUMELOR DIN MATERIALE RECICLABILE

În cadrul „Săptămânii Verzi”, elevii au participat la activități dedicate protejării mediului și adoptării unui stil de viață responsabil față de natură. Una dintre cele mai îndrăgite activități a fost parada costumelor realizate din materiale reciclabile, unde creativitatea și grija pentru mediu s-au îmbinat într-un mod spectaculos.

Copiii, îndrumați de cadrele didactice și de părinți, au confecționat costume originale folosind hârtie, carton, plastic, textile vechi și alte materiale refofosibile. Prin această activitate, elevii au învățat cât de important este să reducem risipa, să reciclăm și să oferim o nouă viață obiectelor care altfel ar deveni deșeuri.

Parada a adus multă culoare, veselie și inspirație, iar participanții au demonstrat că protejarea mediului poate fi nu doar necesară, ci și distractivă și plină de imaginație. Astfel, „Săptămâna Verde” a devenit o experiență memorabilă, ce a încurajat responsabilitatea ecologică și spiritul de colaborare în rândul elevilor.

Învățătoare: Pop Maria Valentina

Săptămâna Verde în culorile toamnei - o experiență de învățare pentru cei mai mici -

Săptămâna Verde desfășurată în această toamnă a oferit preșcolărilor o oportunitate deosebită de a descoperi natura în schimbare și de a înțelege frumusețea anotimpului prin activități educative și creative. Schimbarea culorilor în natură, parfumul fructelor coapte și atmosfera caldă a toamnei au transformat această perioadă într-o experiență memorabilă pentru cei mici.

Unul dintre principalele obiective ale acestei săptămâni a fost familiarizarea copiilor cu mediul înconjurător și dezvoltarea unei atitudini responsabile față de natură. Educatorii au urmărit să le stimuleze curiozitatea, să îi ajute să observe transformările naturale ale toamnei și să le ofere contexte prin care să înțeleagă importanța protejării mediului. De asemenea, s-a urmărit consolidarea capacității copiilor de a lucra împreună, de a comunica eficient și de a-și exprima ideile într-un mod liber și creativ.

Beneficiile acestei săptămâni au fost multiple. Copiii au devenit mai atenți la detaliile din jurul lor, și-au dezvoltat spiritul de observație și au învățat să respecte natura și ciclurile ei. Au avut ocazia să-și exerseze abilitățile practice, să-și îmbunătățească motricitatea fină și să-și dezvolte limbajul prin discuții, explicații și povestiri legate de mediul înconjurător. Conectarea cu natura a contribuit, totodată, la creșterea stării de bine, la reducerea agitației și la consolidarea încrederii în sine.

Săptămâna Verde a reprezentat, așadar, un prilej de învățare, descoperire și bucurie pentru preșcolari. Atmosfera calmă a toamnei i-a ajutat pe copii să se apropie de natură într-un mod firesc, să înțeleagă importanța protejării mediului și să descopere că fiecare gest, oricât de mic, poate avea un impact pozitiv. Entuziasmul lor și interesul manifestat pe parcursul întregii perioade confirmă faptul că astfel de activități sunt esențiale pentru formarea unei generații mai conștiente și mai responsabile.

Prof. înv. primar Tomoroga Florica

Târgul tradițional al Toamnei Tureac, 2025

Cuprins

<i>Relaționarea dintre școală și familie între eficiență și inexistență</i>	<i>3</i>
<i>Excursia geografică - implicații metodico-științifice</i>	<i>5</i>
<i>Iluzia puterii – Bullyngul!</i>	<i>7</i>
<i>Drumeție la Bisericuța din Iliuța</i>	<i>10</i>
<i>Copiii și natura, prieteni în Săptămâna Verde</i>	<i>11</i>
<i>Importanța educației ecologice în grădinița de copii</i>	<i>14</i>
<i>Copiii, temele și... magia care „le rezolvă pe toate”</i>	<i>16</i>
<i>Beneficiile activităților de tip outdoor în grădiniță</i>	<i>17</i>
<i>Modalități de a ține la curent cu activitățile disciplinei limba și literatura română</i>	<i>19</i>
<i>Aportul sportului în viața elevilor</i>	<i>21</i>
<i>Parada costumelor din materiale reciclabile</i>	<i>22</i>
<i>Săptămâna Verde în culorile toamnei</i>	<i>23</i>

Din activitățile noastre extrașcolare...

